

Hisenda de Catalunya: ara va de debò

written by Xavier Martínez Gil | 25 de febrer de 2017

Fa molts anys, molts, que vinc denunciant des del meu bloc la irracionalitat de delegar en els Registradors de la Propietat la gestió i recaptació dels impostos que corresponen a la Generalitat de Catalunya. Recordo una conversa amb el què va ser director de l'Agència Tributària de Catalunya, Lluís Franco, cap allà l'any 2011. Vaig dir-li que calia prescindir de les Oficines Liquidadores a càrrec dels Registradors de la Propietat. Em va dir que no ho considerava oportú ja que aquests feien molt bé la seva feina. Li vaig fer notar que, si era cert, ja podíem anar tancant l'Agència Tributària de Catalunya i que fessin la feina els Registradors, atès que treballaven tan bé. Va riure. El temps ha passat i ara ric jo. El conveni amb els Registradors deixarà de tenir efecte, per fi, aquest any.

No s'ho han pres massa bé, els Registradors. Lògic, perdran un munt de diners; concretament 25 milions d'euros anuals assegurats. Són diners que ha de pagar cada any la Generalitat a aquest col·lectiu en concepte d'honoraris per encarregar-se de gestionar i recaptar els nostres impostos pel territori. Són molts els problemes que aquest model ha comportat. El primer és, justament, la forma de pagament. No fa gaires anys, la Unió Europea ja va dictaminar que aquests serveis s'havien de pagar amb la inclusió de l'IVA, ja que es tractava d'una contractació externa. Això va comportar modificar el Conveni anterior que no contemplava la deducció de l'IVA, la qual cosa va suposar una aparent reducció d'honoraris que, en realitat, només consistia en minorar l'IVA que havia de retenir la Generalitat. Tot i així, el pagament dels honoraris s'ha continuat fent de forma poc regular, i aquest és el segon problema ja que s'utilitza la modalitat de minoració d'ingressos, és a dir, del que recapten ja es descompten ells

mateixos els seus honoraris. Aquest, a banda de ser un sistema molt poc transparent, contravé el principi comptable bàsic de "no compensació", com així ha denunciat la Sindicatura de Comptes. El tercer problema d'aquest sistema de pagament és que es basa en un percentatge sobre les liquidacions girades. D'aquesta forma s'aplica un sistema de comprovació basat en l'opressió, en l'escurament de la butxaca del contribuent, per sobre d'incentivar un model col·laboratiu i incentivador del compliment que és al que hauria d'aspirar una administració tributària moderna. El quart problema és que resulta un model car, antieconòmic, per molt que diguin els Registradors. En el segle XIX tenia sentit aquest model de desplegament territorial de l'administració tributària ja que l'Estat no comptava amb prou recursos. Avui dia, ja comptem amb una àmplia presència territorial, bé amb oficines pròpies, bé amb acords amb la xarxa d'administració local que abasta tot el territori. Això sense comptar que la tendència és a la tramitació telemàtica sense necessitar la presència física del contribuent davant un taulell. Pagar 25 milions d'euros anuals per una feina que es pot fer amb mitjans propis és irracional. En cinquè lloc, l'assignació per Conveni d'aquesta feina als Registradors, suposa una adjudicació "a dit" que combina molt malament amb els principis de publicitat i lliure concurrència de la contractació pública. En sisè lloc, no sembla molt oportú estratègicament confiar en alts funcionaris de l'Estat espanyol la gestió i recaptació dels nostres impostos i més en el moment polític en què ens trobem. En setè lloc, és absolutament imprescindible dotar del màxim gruix i musculatura la Hisenda de Catalunya amb l'assumpció de totes aquelles competències que permet la normativa actual, inclosa la recaptació executiva.

Tota aquesta feina s'està fent ara contrarellotge perquè no es va fer en el seu dia. A finals del 2012, mentre el Govern signava amb una mà un conveni amb les quatre diputacions per crear Tributs de Catalunya (primera pedra del que havia de ser la "Hisenda pròpia" del Govern d'Artur Mas), amb l'altra mà

signava un renovat conveni amb els Registradors de la Propietat que els blindava per tres anys més. Però no només això, a l'octubre de 2015 el mateix govern el va torna a prorrogar. Ara, aquest govern està fent en molts pocs mesos la feina que abans no es va fer en anys. Per fi ara va de debò.